Un nou examen al luptătorilor: Balcaniada

(Urmare din pag. 1)

ama au conturat o nouă tendință a iptătorilor pe saltea, ce s-a ivit cu rilejul Jocurilor Olimpice de la Roma: scul — din motive tactice. Este bine moscut faptul că unii sportivi din otive tactice adoptă o gardă pasivă ai ales în prima repriză. Acest lucru npiedică pe luptătorii care se străuiesc să se claseze pe primele locuri i obțină victorii la tuș. Cum au prodat atunci sportivii sovietici? Atît Roma, și mai ales la Yokohama ei au ermis adversarilor să-i prindă în poții periculoase, de unde au contraaicat fulgerător obținînd puncte preoase sau chiar victorie totală, tuș. ste interesant de urmărit, cu prilejul cestei întîlniri internaționale care se nunță deosebit de valoroasă, în ce ăsură vor căuta sportivii participanți ă aplice cele învățate de la luptătorii ovietici. Cu mult interes este așteptată i evoluția luptătorilor bulgari, care au vut o comportare bună la J.O. de la oma (la campionatele mondiale nu au articipat) și a sportivilor turci, care upă neașteptatul salt valoric înregistrat la Roma au avut o cădere bruscă la Yokohama.

— De cine va fi reprezentată țara noastră în actualele întreceri balcanice? Iată lotul sportivilor, în paranteză anul și locul obținut cu prilejul altor întreceri balcanice: Gh. Szabad (1958 — I), I. Cernea (1958—I, 1959—II), Alex. Geantă, M. Sultz (1959—II, 1960—II), St. Tampa, I. Tăranu, Gh. Popovici (1958—III, 1959—I, 1960—II), N. Martinescu — la lupte clasice, iar la lupte libere vom fi reprezentați de următorii sportivi: N. Cristea, M. Cristea, Alex. Radu, P. Circiumaru, C. Hathazi (1958-II, 1959—III, 1960—III), I. Popescu, I. Ionescu (1959—III clasice) și N. Pavel.

O parte a lotului nostru a plecat din București duminică, îndreptîndu-se spre Timișoara, de unde se face plecarea spre Skoplje, marți dimineața, cînd vor sosi și ceilalți membri ai reprezentativelor noastre.

Sportivii vor fi însoțiți de antrenorii Ion Corneanu și Vascul Popovici. Intrecerile se vor desfășura la Skoplje pe o singură saltea, alternativ lupte clasice și lupte libere.

SE AFIRMĂ NOI TINERI

Sala de lupte a C.S.M. din Baia Mare a găzduit — nu de mult — aza pe oraș la lupte clasice. Cu acest rilej s-au remarcat o serie de noi lemente ca P. Kiss, V. Cionca, . Măries, A. Libik, P. Szentes etc. ată primii clasați de fiecare categorie: *52 kg:* A. Tămaș (Minerul Baia Sprie); *57 kg:* M. Sonea (Topiorul Baia Mare); *62 kg:* V. Boaru Minerul Baia Sprie); *67 kg:* G. Orha C.S.M. II Baia Mare); *73 kg:* F. Raoczi (C.S.M. II Baia Mare); *79 kg:* V. Bodea (Minerul Baia Sprie). Noăm bunele rezultate obținute de tinerii luptători ai secției Minerul Baia Sprie. Aceștia și-au început antrenamentele cu numai două luni în urmă. Atit Minerul Baia Sprie cît și Constructorul-I.O.R.A.C. Baia Mare (înființată tot în acest an) dispun de săli de antrenament proprii și au un număr mare de tineri care se pregătesc cu regularitate. In scurt timp Baia Mare va da noi luptători fruntași care alături de triplul campion Gavril Dohi și de maestrul sportului Gheorghe Crișan vor reprezenta cu cinste culorile orașului natal.

V. SASĂRANU, coresp. regional

Pentatlon modern

Aprecierile unui vechi specialist

Intrecerile din cadrul celei de a VII-a ediții a Concursului internațional de pentatlon modern al R.P. Romîne s-au încheiat, după cum se știe, cu victoria tinerilor reprezentanți ai R.P. Ungare (Otto Török la individual și formația Török, Istvan Mona, Bella Faklya).

In legătură cu această importantă competiție am stat de vorbă cu tov. GYÖRGY KISS, conducătorul formației maghiare, un bun cunoscător al problemelor pentatlonului modern. Iată ce ne-a declarat el:

Din capul locului țin să-i felicit pe prietenii romîni pentru organizarea fără de cusur a acestor frumoase întreceri. In activitatea mea de peste două decenii pe tărîmul acestui sport am avut ocazia să asist la sute de concursuri internaționale. Nicăieri n-am văzut însă un concurs atît de bine organizat ca acesta la București. Totul a mers ca pe sfoară, fără ezitări sau opinteli, fără nici un fel de discuții contradictorii, fără contestații.

Sportivii noștri au răspuns cu tot entuziasmul la invitația forului de specialitate din Rominia. Ei aveau nevoie de o verificare serioasă, pe care le-o asigurau din plin întrecerile din București. Traseele pe care le faceți pentru călărie și cros și-au cucerit un adevărat renume în întreaga Europă. La toate competițiile internaționale, mai puțin campionatele mondiale și J.O., traseele la aceste probe sînt foarte ușoare și nu-i solicită pe concurenți decît în prea mică măsură. La București însă... Uite n-am să uit mult timp admirabilul traseu de călărie de la Roșia. Incă de la recunoașterea lui mi-am dat seama că în întrecere călărețul nu poate fi o simplă... „valiză", agățată pe șa (așa cum se întîmplă în atîtea concursuri), ci că va trebui să muncească serios pentru fiecare punct, și să probeze pregătirea și cunoștințele lui în această disciplină. Țin să relev de asemenea faptul, foarte important, că toți caii au fost bine pregătiți, mai puțin cel pe care l-a încălecat Marinescu.

Faptul că proba de spadă s-a desfășurat în trei manșe a solicitat concurenților un efort însemnat. El a fost însă bine venit din punct de vedere al concluziilor la care s-a putut ajunge privind pregătirea fizică și tehnică mai ales acum înaintea campionatelor mondiale. Cum era și firesc Török a cîștigat întrecerea de spadă. El este specialist al acestei probe (N.N. a concurat și la Criteriul mondial al Tineretului din 1958 de la Floreasca), bine cotat printre trăgătorii noștri. De altfel echipa pentatloniștilor (Török, Mona, Faklya) s-a clasat a III-a la campionatul de spadă al Ungariei. Am fost surprins de evoluția ștearsă a lui Marinescu la scrimă. La Budapesta, la recentul nostru concurs internațional, el a fost unul dintre cei mai buni impresionînd pe toți specialiștii prin acuratețea și siguranța stilului său. Am convingerea că aici a tras sub impresia comportării slabe de la călărie.

Intrecerea la pistol s-a desfășurat pe minunatul poligon de la Tunari care se bucură de o faimă mondială. Păcat că în acest cadru excelent pentatloniștii n-au reușit rezultatele așteptate. Ca antrenor de tir am constatat la majoritatea sportivilor unele deficiențe în momentul dării focului. Numai așa se explică faptul că Tomiuc a tras afară un foc, care dacă ar fi mers pe țintă, în 7 sau în 8, i-ar fi putut aduce locul III, dacă nu chiar locul II în clasamentul general individual.

Despre proba de înot nu vreau să spun decît un singur lucru: cronometrajul a fost perfect! Și însfîrșit cursa de cros. Merită să faci deplasarea pînă la Călugăreni pentru un asemenea traseu. Excepțional din toate punctele de vedere, traseul de cros constituie o adevărată „sită" a valorilor... Incă o dată, felicitări pentru organizarea acestui concurs și mulțumirile noastre pentru zilele minunate petrecute în frumosul București.

În Poiana Brașov

Cei mai talentați tineri atleți și-au disputat duminică întîietatea la concursul rezervat copiilor în Poiana Brașov. Iată-l pe unul dintre concurenți, Gh. Rațiu (regiunea Banat), pregătindu-se să treacă stacheta ridicată la 1,61 m. Și... a reușit!

Foto Gh. Corcodel — *Brașov*

După turneul de la New York

Considerațiuni pe marginea comportării echipei Dinamo București

Venind la cabina jucătorilor dinamoviști după ultimul joc susținut de echipa noastră în cadrul turneului de la New-York, dl. William De Cox, organizatorul turneului, a mulțumit echipei romîne pentru comportarea sa de-a lungul celor 30 de zile de întreceri, insistînd în mod special asupra contribuției pe care formația romînă a adus-o la reușita jocurilor din prima parte a turneului. „Echipa dvs. — spunea dl. Cox — nu s-a clasat pe locul fruntaș pe care-l lăsa să se întrevadă debutul său în competiție, dar are meritul de a fi jucat un fotbal frumos, de o valoare tehnică bună. Această calitate, completată de jocul corect al romînilor, valorează mai mult ca orice într-un turneu ca acesta organizat de noi și în care, de fapt, din punct de vedere al clasamentului, nu contează decît primul loc, cel care asigura calificarea pentru finală. Fotbalul jucat de Dinamo ne-a plăcut mult, mie, celorlalți membri ai comisiei de organizare, publicului new-york-ez și vom fi bucuroși să vă revedem și în anul viitor"...

Cuvintele de mai sus sînt cuprinzătoare. Ele dovedesc că Dinamo București a lăsat o bună impresie la New York și explică și faptul că echipa romînă a fost invitată la turneu și în anul viitor. De altfel, dat fiind scopul propagandistic al turneului, organizatorii americani își îndreaptă atenția în special către echipele care pot servi cel mai bine atingerea acestui obiectiv. In această privință este semnificativ faptul petrecut cu Rapid Viena. Intr-adevăr, în afara celor două finaliste de anul trecut (Bangu și Kilmarnock) care au participat de drept la turneul actual, numai echipa vieneză a mai fost invitată și la ediția a doua. Și aceasta, tocmai datorită faptului că jocul vienezilor a lăsat o impresie deosebită, în ciuda faptului că anul trecut ei s-au clasat pe locul 6 (ultimul) în seria respectivă!

Dinamo București însă, în afara faptului că a jucat fotbal bun, a reușit și patru rezultate valoroase. Nu vom mai insista asupra scorului egal obținut în fața lui Bangu (singura echipă care i-a învins pe cîștigătorii seriei), deoarece cronica și comentariile noastre asupra acestui joc au fost lămuritoare. Vom sublinia însă amănuntul — nu lipsit de importanță — că acesta a fost, din păcate, singurul meci în care Dinamo a putut prezenta garnitura sa completă. Meciul următor, cel cu echipa din New-York, a început sub bune auspicii (Dinamo a condus cu 1—0), dar o „talpă" aplicată de un apărător advers la genunchiul lui Tîrcovnicu a redus potențialul echipei noastre, care a jucat din minutul 4 în zece oameni. In ultima parte a jocului, Anghel a părăsit și el terenul (și turneul...), lovit în urma unui accident provocat de portarul advers, care, — după ce a prins un balon — s-a aruncat pe piciorul jucătorului nostru. Ajunși la acest capitol, al accidentărilor, vom semnala că turneul s-a caracterizat printr-o accentuată notă de duritate, care a dus la 12 accidentări grave, 7 încheiate cu... picioare în ghips! „Campionii" durităților au fost americanii, care în primele meciuri pe care le-au jucat — și le-au cîștigat — au avut în față echipe pe care le-au lăsat în inferioritate numerică. Impotriva lui Dinamo, Beșiktaș și Bangu, echipa locală a scos din joc cîte un adversar chiar din prima repriză. Ingrijorați de acest sistem al echipei „Americans", precum și de jocul tare al echipei vest-germane și al celor britanice, conducătorii echipelor Bangu, Dinamo și Beșiktaș au cerut într-o ședință acordarea dreptului de înlocuire a jucătorilor accidentați. Organizatorii au respins însă această propunere, dar au recomandat arbitrilor — care în prima jumătate a turneului tolerau un joc care pe stadioanele noastre e de neconceput — să arbitreze mai puțin îngăduitor. In acest fel s-a mai pus capăt accidentărilor, dar jocul tare, în forță, cu folosirea din plin a forței fizice a rămas în continuare o notă specifică acestui turneu.

Cel de-al treilea meci, de la Montreal, i-a prins pe dinamoviști în situația cea mai grea din punct de vedere al lotului. N-au putut juca 3 atacanți (Tîrcovnicu, Eftimie, Anghel) și nici fundașul Popa, fapt care a adus modificări și în linia de fund. In orașul canadian am asistat la unul din acele jocuri de fotbal în care, după 90 de minute, nu-ți vine să crezi că rezultatul este cel de pe tabelă! Dinamo a stăpînit terenul, dar atacul său — improvizat — a ratat exasperant. Și cum gazdele au știut să profite de două greșeli ale apărării, meciul s-a terminat cu 2—0 pentru Concordia. Trebuie să precizăm că atît New-York Americans cît și Concordia Montreal au fost, de fapt, echipe constituite special în vederea turneului. In formația new-york-eză au jucat nu mai puțin de 9 jucători englezi, care terminaseră de curînd campionatul profesionist, și care s-au angajat suplimentar, pe timpul vacanței, pentru acest turneu neoficial. Cît despre Concordia, ea a chemat jucători din Anglia pînă în ajunul meciului cu Dinamo. La canadieni predominau însă sud-americanii, mai ales argentinienii. Fără drept de apel, Dinamo a pierdut apoi meciul cu Everton, deși scorul de 4—0 este exagerat. Pînă în min. 70 rezultatul era numai 1—0. La două ezitări ale fundașului nostru stînga, internaționalul irlandez Bingham a înscris două goluri în interval de 6 minute, iar în min. 90, la o lovitură liberă, a fost stabilit scorul final. Everton a jucat cu o echipă în care figurau 6 internaționali scoțieni, irlandezi și englezi.

După acest joc, dinamoviștii au scos numai rezultate bune. Impotriva lui Karlsruhe, cînd a reintrat Eftimie și atacul a avut o formulă mai rezonabilă, bucureștenii au cules aplauze la scenă deschisă. Echipa internaționalilor vest-germani Szymaniak și Hermann s-a apărat din răsputeri, și numai un „cap" întîmplător al unui fundaș (minutul 88!!) a făcut ca Dinamo să scape victoria printre degete, mulțumindu-se cu un meci egal: 2—2. După meci, antrenorul Frühwirth (fost internațional vienez) a declarat că echipa sa a fost „măcinată" de jocul de pase al romînilor și că, după jocul cu Bangu, acesta a fost cel mai greu pe care l-a susținut Karlsruhe. Tot cu un scor egal (0—0) s-a terminat și jocul dinamoviștilor cu Kilmarnock, în care Eftimie de-abia refăcut a fost accidentat din nou în prima repriză; echipa noastră rămînînd iar în 10 oameni. Acest joc s-a disputat pe o ploaie torențială și a reliefat puterea de luptă a echipei romîne. Succesul categoric din ultimul joc (5—2 cu Beșiktaș), se explică prin faptul că înaintarea fără 3 titulari se mai rodase de-a lungul turneului, iar apărarea a jucat mai calm.

O notă caracteristică turneului a fost aceea că Dinamo a întîlnit numai echipe profesioniste, care — preocupate în mod special de prestigiul „firmei" lor, în vederea altor invitații la turnee similare — au jucat, în fiecare meci din toate puterile. Iar jucătorii respectivi au jucat „tare", dat fiind că atît organizatorii cît și conducerile cluburilor lor dădeau prime în funcție de rezultat.

Impresia lăsată de Dinamo la New York ar fi fost și mai bună dacă atacul n-ar fi manifestat aceleași și aceleași lacune, combinații inutile, ritm de joc scăzut tocmai în fazele de finalizare, teama unor jucători de a-și lua răspunderea șutului la poartă.

RADU URZICEANU

Sportivii bulgari se pregătesc pentru Universiadă

In discuțiile sportivilor bulgari un cuvînt revine mereu: „Universiada". El este pomenit tot atît de des ca, de exemplu, la timpul său, „Olimpiada de la Roma" Faptul este cu totul firesc dacă avem în vedere că Jocurile mondiale universitare se vor desfășura în acest an la Sofia.

Peste 300 de sportivi bulgari, care vor participa la toate disciplinele incluse în programul Universiadei, au început de mai bine de o jumătate de an să se antreneze sistematic în vederea acestui important eveniment sportiv. Un timp, antrenamentele au fost întrerupte din cauza examenelor, iar vacanța de iarnă a fost folosită pentru odihnă activă în stațiunile și cabanele din munți. Reconfortați și bine dispuși, studenții bulgari au reluat apoi cu și mai multă intensitate munca de pregătire pentru Universiadă.

TINERI, LA START!

De un bun renume în Europa se bucură echipa studențească de baschet din Sofia. Clubul studențesc „Akademik" s-a clasat pe primul loc la concursul internațional de la Paris din anul 1957. Apoi, doi ani consecutiv, baschetbaliștii bulgari s-au calificat în finala „Cupei Campionilor Europeni". Cum e și firesc însă, unii jucători buni ca Liubomir și Gheorghi Panov, Savov și alții au „îmbătrînit". Terminîndu-și studiile universitare, ei nu vor mai putea fi folosiți de clubul „Akademik", acesta fiind nevoit să-și recruteze pentru prima garnitură jucători noi, tineri.

Am vizitat echipa în timpul unui antrenament. Faptul care m-a impresionat din primul moment a fost acela că nu vedeam decît puține cunoștințe printre numeroșii sportivi care aruncau mingea la coș: trei — Viktor Radev, Nikola Ilov și micul Petăr Lazarov, baschetbaliști căliți în întîlnirile naționalei bulgare. Ceilalți vor primi „botezul internațional" în timpul Universiadei.

Antrenorul echipei, Bojidar Tachev, unul din cei mai buni specialiști ai noștri în problemele baschetului, care a arbitrat la J. O. de la Roma întîlnirea hotărîtoare S.U.A. — U.R.S.S., ne-a împărtășit planurile de pregătire ale echipei sale.

— *Fără îndoială, că în ce privește tehnica și tactica jucătorii tineri sînt încă inferiori celor bătrîni. Tineretul are însă și calități. Voința, tenacitatea și entuziasmul pot compensa lipsa experienței internaționale. Vom întîlni echipe puternice, dar eu cred că Akademik se va clasa printre primele. Sînt convins că baschetul bulgar va fi bine reprezentat la Universiadă. Dacă băieții nu vor reuși, cred că echipa feminină are mari șanse la primul loc.*

In cuvintele antrenorului se simte încrederea. Ea e întemeiată, de altfel: baschetbaliștii bulgari au fost întotdeauna printre cei mai buni din Europa. Iar echipa feminină care va reprezenta R. P. Bulgaria, campioană a țării pe anul 1960, va fi desigur și ea la înălțime. De altfel, multe dintre jucătoarele ei fac parte din reprezentativa țării.

ASALTUL SPRE RECORDURILE EUROPENE

Printre participanții la Universiadă vor fi și peste 100 de atleți bulgari, care se pregătesc asiduu. Unii dintre ei sînt cunoscuți, alții mizează mai mult pe tinerețea și ambiția lor și mai puțin pe succesele și experiența concursurilor. Iată ce ne-a declarat săritorul cu prăjina Hristo Hristov, campion balcanic, în legătură cu apropiatele întreceri studențești:

— *M-am antrenat toată iarna. E drept, pregătirea în sală nu poate înlocui întrutotul antrenamentul în aer liber, însă mă simt bine pregătit. Pentru anul acesta mi-am propus să ameliorez recordul european, adică să obțin o performanță de 4,66 m. Dacă voi reuși lucrul acesta în cadrul Universiadei, voi fi foarte mulțumit.*

MITIU EXEROV
ziarist bulgar